

той порази Гърцкѣ-тѣ войскѣ въ Тракіѣ и нави младаго Константина, кой-то бѣше дошълъ съ по-много-то си войскѣ до Правадіѣ (792 г.). Послѣ отиде да помага на Тисескы-ты Българи, кои-то въ сѣщѣ-тѣ годинѣ бѣхѣ захванѣли шестогодишнѣ-тѣ войнѣ съ Карла Великаго, царя на Франкы-ты. Византіѣ-ти, като видѣхѣ, че Българе-ти отивать да помагать на Панонскы-ты Българи, мисляхѣ, какво Българія ся лишява отъ нуждны-ты войскы, та е слаба; заради това рѣшихѣ ся да нападнѣть ненадѣйно отгорѣ ѿ и да ѿ прѣвземѣть. Тѣи быха могли да постигнѣть намѣреніе-то си, ако да не бѣ ся появилъ на Българскый прѣстолъ *Крумъ*, кой-то съедини Дунавскы-ты Българе съ Тисескы-ты и съ това распространи и усили царство-то на днѣшнѣ Българіѣ. Отъ нѣгово врѣмя ся начина другъ періодъ за народнѣ-тѣ ни Историѣ.

Забѣлѣжване върхъ първый періодъ.

Като не ни сѣ извѣстны вѣтрѣшни-ты дѣла на Българскѣ-тѣ държавѣ въ онова врѣмя, то не можемъ и да знаемъ сѣще-то Българско правленіе, какво е было; т. е. каквы законы и сѣдилища е имало, какъ потъ каквы чиновницы ся е управлявало и какво политическо положеніе е имало. Само може ся каза, че испърво е было самодържавно и наследственно, а отпослѣ, отъ Кормеса нататѣкъ, станѣло аристократическо и избирателно.

Въ тоя періодъ достойно за забѣлѣжване е това, че Българско-то царство въ Мисіѣ вмѣсто да ся усили